

[Økonomiministeren.]

vative parti, at han håbede på, hvad vi også gør, at man ved forhandlinger på arbejdsmarkedet ville nå frem til ordninger, som samfundet og de, der forhandler, kan finde tilfredsstillende, mens jeg i hr. Henry Christensens indstilling sporede en direkte opfordring til regeringen om at gribe ind over for arbejdsmarkedets parter og begynde at stille krav om ganske bestemte former for pristalsregulering af de lønninger, der er aftalt i deres overenskomster.

På dette punkt synes jeg at udvalget er kommet frem til en overordentlig nøgtern fremstilling af sammenhængen, idet man har påpeget, at hvis man ændrer ved pristalsreguleringen, f. eks. sørger for, at der bliver mindre dækning, end der er nu, eller helt ophæver den — og det er jo foreløbig noget, kun organisationerne selv kan gøre — ja, så må man vel regne med, at organisationerne vil nå frem til lønforhøjelser på anden vis end på denne automatiske måde.

Men man bør vel ikke frakende den automatiske pristalsregulering en beroligende virkning på arbejdsforholdene. Det må vel nok siges at være en af grundene til, at vi i dette land har et forholdsvis roligt arbejdsmarked, at vi har automatiske pristalsreguleringer. Hvis vi helt ophævede dem eller pillede ved dem, så organisationerne ikke mere fandt, at de tilfredsstillede deres ønsker, kunne man formentlig regne med hyppigere ændringer i aftalerne og dermed mere uro i det kalkulationsgrundlag, som erhvervslivet må være interesseret i at have nogenlunde fast for en længere periode.

Udvalget har påpeget forskellige forhold vedrørende pristallets opbygning, som det er nu; regeringen er meget positivt indstillet over for at lade statistisk departement og pristalsnævnet se på disse forhold og fremkomme med et forslag. Personlig har jeg den opfattelse, at det måske ville føre til for stærke og muligvis også uønskede ændringer i grundlaget, hvis man nåede frem til månedlige opgørelser og så lavede et gennemsnit på 3 måneder. Måske kunne man nå samme og bedre resultat, hvis man ændrede måneden f. eks. fra juli til august og fra oktober til november, altså forskød prisundersøgelsestidspunktet fra én måned til en anden måned, men stadig væk beva-

rede intervallet. Jeg synes, man bør undersøge disse forhold, og jeg synes, at vi fra politisk hold bør være åbne over for ændringer i den retning; men vi må acceptere, at organisationerne på arbejdsmarkedet må kunne regne med, at der gælder den samme ordning fra det tidspunkt, de indgår aftalerne, til det tidspunkt, disse aftaler udløber. Hvis der skal ske ændringer, må de ske sådan, at det kan indkalkuleres i organisationernes aftaler, og altså må det ikke få virkning, før de træffer nye aftaler.

Vedrørende huslejens indregning i pristallet har jeg forstået, at man i bolig- og lejeudvalget har drøftet spørgsmålet, og at man har bedt om at få samråd i morgen med boligministeren og undertegnede. Det er givet, at der her vil være en række problemer, og det er givet, at man bør se på, hvordan man kan få tilfredsstillet det punkt i boligforliget, som vedrører boligpostens indregning i pristallet. Jeg er helt parat til i morgen at komme i udvalget og meddele, hvad statistisk departement og økonomiministeriet mener vil være nødvendigt, hvis vi skal leve op til de forudsætninger for eller de resultater af boligforliget, der kræver lovændring.

Der blev stillet en række konkrete spørgsmål med hensyn til, om bilagene i betænkningen bekræftede eller afkræftede visse påstande, og om jeg kunne sige noget om det. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg har ikke set de bilag, som folketingets medlemmer heller ikke har set, og jeg regner ikke med, at jeg får disse bilag at se, før folketingets medlemmer får dem at se. Det udvalg, der har arbejdet med disse ting, har jo lovet at give folketinget en betænkning, og denne betænkning med bilag bør folketingets medlemmer have samtidig med regeringen; altså er det vel naturligt, at heller ikke jeg har fået disse bilag, som folketingets medlemmer ikke har fået.

Jeg ville naturligvis gerne kunne proklamere, at dette, at betænkningen var udsendt på duplikeret papir i dag, var det første konkrete resultat af vore sparebestræbelser, sådan som det blev antydnet. Imidlertid er det jo givet, at vi ville ikke i dag kunne have drøftet inflationens årsager med en betænkning som baggrund, hvis vi først skulle have fremsendt den trykt; det er altså på grund af et tidspres, den endnu